

Mi-e setea ascuțită

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mai dă-mi un strop de elixir, pocalul
E gol de-atâta timp și simt că doare
Pământul ars de dor pe care valul
Nu l-a atins demult, fă-mi o favoare

La miezul nopții să cobori pe scala
Cu rimă-mperecheată, din aripă
Să bați ușor când îți deschizi petala
Și n-am să fac din dragoste risipă.

Mi-e setea ascuțită ca o lamă,
O simt cum taie inima în două
Și uneori în pieptul ars o teamă
C-ai să dispari cu primii stropi de rouă.

- Eu i-am plătit cu vârf dobândă vieții
Să pot urma un drum trasat de tine,
Ne-am căutat în anii tinereții
Amnezici, goi, pe continente pline

De spini înalți și albi de hârtie
Prin care curg izvoarele tăcerii,
Și totuși, vezi, destinul meu se scrie
Cu mâna ta. Prin edenul tău merii

Nu-s interziși, deci fără nici-o teamă
Hai să gustăm din fructul lor dulceața,
Când Dumnezeu, zâmbind, ne-o cere vamă
Să-mpodobim cu stele dimineața.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif